

strijskem so tudi te loterije pripomogle. To velja zlasti o Galiciji, kjer pride na vsake 3 milje ena loterija, a ena branilnica komaj na 124 milj. Pri nas na Štajerskem je sicer tudi preveč loterij, vendar je tudi veliko branilnic in posojilnic! Toda svariti je vsakako treba pred loterijsko strastjo! Lapajne.

Sejmovi. 8. aprila št. Ilj. pri Šoštanju, sv. Duh pri Ločah, sv. Križ pri Ljutomeru, Sevnica, Marenberg, Ruše; 10. aprila Koprivnica, 11. apr. Prepolje; 12. aprila Ivnik, Brašlovce, Ormuž, Straden, Slov. Bistrica.

Dopisi.

Iz Kamce. (Bučelorejsko društvo) je 25. marca popoldne po večernicah v šolskem poslopju prvo svojo popotovalno zborovanje imelo. Namen je dober in neprecenljiv bučelorejo povzdigniti in marljive stvarice iz starih pokvečenih slamnjakov v lepe nove hišice Dzierzonove spraviti. Po zelo prijaznem dopisu načelnika g. dr. Terč-a se je namen omenjenega društva ljudem naznanil. Izba je bila natlačena poslušavcev, ki so radovedno in pazljivo poslušali č. g. profesorja Brelih-a izvrstno razlaganje o bučelorejstvu in koristno ter zelo v spešno in prilično ravnanje z bučelami v panjih po Dierzonu. Bil je tudi eden panj nove sorte na ogled, katerega so prijatelji marljivih bučelic na tenko pregledovali in premerili, da si kar hitro sami začno nove panje delati. Lanijsko leto so bili panji take sorte pod naslovom „Lembaški panji“ v „Sl. Gosp.“ popisani. Hvala Lembaškemu župniku č. g. Herg-u za trud. G. Brelih je poslušavce opozoril, kako prilični so panji nove sorte, ker se lahko pregleda vse satovje in osnaži vsake gujusebe, metuljev in roparic, česar v slamnjakih ni mogoče zapaziti; č. g. Brelih je govoril v gladki slovenščini; v nemščini je isto razložil g. Forster. Tukaj izrekamo društvu očitno zahvalo za trud in dober namen. Zborovalo se bo tudi v drugih krajih. Ne zanemarite tedaj, prijatelji bučelic, take priložnosti!

Iz Kases na Koroškem. (Izredna požrtvovalnost.) Pred sedmimi leti smo tukaj ustanovili novo faro, kupili 7 oralov zemlje, zložili 2000 fl. glavnice, in iz nje postavili farovž in šolo. Stalo nas je vse vkup nad 12.000 fl. Velika žrtva za tako majhen okraj, ki ne šteje veliko čez 500 duš. Marsičesar še nam je treba popraviti, toda na spodbudo č. g. župnika Franca Cepeca upamo vse sčasoma dognati. Ljubljanski zvonar Samassa nam je vliel 3 lepo vbrane zvonove, tudi stari črvivi veliki altar smo odstranili in na mesto njega postavili novega. Tretjo postno nedeljo so namesto dekana prišli č. g. župnik Janez Hafner iz št. Mihela k nam in so novi altar blagoslovili. Vreme je bilo hudo, sneg je šel, da ga

je palo čez poldrugi črevelj, a vkljub temu se je zbralo veliko ljudi. Č. g. Hafner so v svojem nagovoru očitno izrekli priznanje in zahvalo gospodu župniku Cepecu za njihovo skrb in trud pa tudi vsem farmanom in dobrotnikom, ki so toliko žrtvovali za olepšavo hiše božje. Dobro premišljene in genljive besede čestitega govornika so ljudem globoko v srca segale. Konečno še omenim gospoda Alojzija Batisuti-ja v Velikovecu. Ta gospod nam je veliki altar izdelal ne samo lepo, ampak tudi po jako nizki ceni tako, da smo se vsi čudili, ko smo njegovo delo zagledali. Prav hvaležni mu smo in ga z dobro vestjo priporočujemo cerkvenim predstojništvom! Valentin Komar, kmet.

Iz Lembaha. (Ubojstvo). Žalosten naznanjam, da je bil tukaj 26. marca pokopau Jožef Kristl, viničar, katerega so 4 fantalini domu gredočega smrtno ranili. Rajni se ni nobenega prepira in pretepa vdeležil, mirno je šel svojo pot domu; ali zdaj prihrujejo za njim hudobneži, viničarski sinovi iz Bergenthala, ki so že pri sv. Jožefu se v neki krčmi kavsali in topli, in ga po glavi namlatijo, da je revež bil ves krvav ter je šesti den previden z sv. zakramenti v hudih bolečinah umrl. Rajni je bil mirna, dobra duša, ki je v svojih ranah za morivce še prosil, da jih naj nikar ne tožijo. Pri pogrebu je njegova žena od žalosti omedlela in g. župnik so na pokopališču jokajočim spremljevalcem rajnega kratke pa resnične besede spregovorili: „Glejte! dragi moji, to je storila slaba izreja otrok in pa pijanost“. Res, da mladina vedno hujše razsaja, je največ kriva slaba izreja otrok, katerim stariši vse spregledajo. Tako se zgodi, da že mali paglavci v krčme zahajajo, žganje pijejo, tobak kadijo in — jejo, ter razsajajo, kakor nemumna živina. Med temi so navadno najhujši viničarski fantini, ki denar, katerega si zaslužijo, smejo za se pridržati in z njim razpolagati, kakor se jim poljubi. Zato pa ob praznikih in nedeljah v krčme hodijo, tam zaslužek po grlu poženejo, po potu razsajajo in se derejo, da je groza. Opomini in svarjenja dušnih pastirjev in lastnih starišev so bob v steno; kaj iz takošnih razuzdancev še bo, kakšni kedaj zakonski možje in gospodarji, to si lahko vsak sam misli: zakaj od poti, ktero kdo v mladosti nastopi, tudi, kedar se postara, odstopil ne bo!

Od dravskega polja. (Ogenj). Najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi do lani in letos v Župečki vesi fare sv. Lovrenca kedaj bilo požara. Povedajo, da je celo 300 let ta ves bila obvarovana take nesreče; zato so bile hiše še po stari šegi postavljene, veliko koč je bilo cimpranih, druga tik druge, vse z slamo krite. Ali zdaj je huda zadela te vaščane; lani v jesen so otroci ogenj zapalili, zgorele so takrat 3 hiše z dotičnimi gospodarskimi poslopji; v noči od 28—29. marca pa je zgorelo 19 stanovanj in vsa gospodarska poslopja, da po celi desni strani vesi niti ene strehe

ne vidiš; zgorela je vsa klaja, zrnje, en konj, in tudi en posestnik, hoteč še rešiti nekaj svojih reči, se je hudo opeknel. Pravijo, da je zlobna roka to nesrečo vzročila. Vsi pogorelci razun enega so zavarovani, eden zavarovalnine ni plačal. Vsled te nesreče si bo menda vendar cela št. lovrenčka fara, ki je vsa le ena občina, vsaj eno brizgalnico omislila!?

Iz Celja. (Razne novosti). V god slavnjanskih apostolov sv. Cirila in Metoda se je v cerkvi sv. Jožefa zbralo nenavadno veliko število pobožnih čestilcev teh svetnikov. V tej cerkvi namreč imajo družbeniki bratovščine sv. Cirila in Metoda družbeni altar. Pretečeno leto se jih ni ravno mnogo novih udov dalo vpisati v to primerno bratovščino, ktere preblagi namen je moliti za spreobrnjenje staroverskih razkolnikov! — Koncem septembra t. l. namerava celjska gospodarska podružnica napraviti razstavo poljedelskih pridelkov v Celju. — Celjska porotna sodnija je une dni zopet več zločincev obsodila. Najprej je imela opraviti z nekim Pavlom Bolčinom iz Gornje Bistrice. Mož je že več let popolnem slep, pa je vendar včini hudodelstvo, da mu je sodnija odmerila 15 let težke ječe. Srenjskega vbožčka Pavla Bolčina je med letom zaporedoma 8 premožnejših posestnikov v Zgornji Bistrici redilo; toda slepec se je grdo obnašal in nihče ga noče več pod streho vzeti in tako je soseska sklenila, naj si svojo hrano le od hiše do hiše prosi. To pase je zdelo Bolčinu prehudo in je sklenil se nad Francom Stoperjem maščevati, ker ta je bil najbolj kriv njegove zdajšnje neprenesljive nesreče, kakor si je slepi Pavl domišljeval. Podžgal mu je toraj v noči od 2. do 3. januarja t. l. gospodarsko poslopje, ktero je tudi z drugimi shranjenimi rečmi pogorelo. Precej po požaru je Pavl obstal svoje zločinstvo in prosil, naj ga le v ječo odpeljuje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaju se je do nedelje mudil ruski general Ignatijev in mnogo pogovarjal v imenu ruskega carja z našim cesarjem in posloval z ministrom Andrassyjem. Očividno je, da Rusi želijo z Avstrijo mirno pogoditi se, ker jim Angleži žugajo z vojsko zavolj miru, katerega so z Turkom sklenili. Ali je Ignatijev kaj dosegel ali ne, to še ni prav jasno. Magjarski listi pravijo, da ni nič dosegel, marveč še le zakrivil, da se bo Avstrija z Angleži združila in pričela boj proti Rusom; nemško-judovski turkoljubi pisarijo, da bo Avstrija še nekaj časa mirovala in potem, ko se bo rusko-angleška vojska začela odločevati na eno ali drugo stran, stopila na bojišče; vendar vladini listi trdijo, da bo Avstrija zasela z vojsko celo Bosnijo, Hercegovino in Albanijo in tudi železnico smela potegniti od avstrijske meje do Soluna; razun tega bi še Srbija in Črnogora morale pri-

znati vrhovno oblast Avstrije, srbski vojaki bi morali z Črnogorci vred našemu cesarju prisegnoti zvestobo in udanost. No, to je res veliko, tako, da je skoro neverjetno. Vendar tako pišejo vladini listi in „Bohemija“ še celo obžaluje, zakaj nečemo takoj vgrizniti v te pečene golobe, ki nam sami radi med zobe letijo? Polovico balkanskega polotoka v oblast dobiti, to ni mala reč! Sicer se pa tolažijo z tem, da bo Ignatijev še enkrat prišel na Dunaj, to pa še z večjimi obljubami! — Vojne priprave se vstrajno vršijo naprej; v grad Sigmundskron pri Bozenu na Tirolskem spravljajo 14.000 centov streljiva. — Kranjski deželni načelnik vitez Kallina je v Gradcu zbolel. — Tirolci so hotli osnovati novo „patrijotično (domoljubno) društvo“; cesarska namestnija je prošnjo odbila. — Čehi so se pod dr. Riegerjem zedinili in po svojih novinah zopet proglasili, „da ne pojdejo v državni zbor, ampak mirno čakajo dobe, ko bodo Čehom priznane vse njihove narodne in deželne pravice, katere so tudi sedanji svitli cesar v oktoberski diplomii l. 1859. in v posebnem pismu l. 1871. potrdili. Čehov nikakor ni strah zastran bodočnosti kot sinov velike družine slovanske, ki nobenega svojih otrok zavrgla ne bo“. — Iz Galicije gre velika deputacija v Rim k sv. očetu Leonu XIII. in Jim bo izročila pismo udanosti podpisano od 150.000 vernih Poljakov. — Minister Stremajer je učiteljskim pripravnikom ukazal, da se morajo orglanja učiti, pripravnišče za učiteljice v Celoveu pa je zapovedal razpustiti; slednja novica je mnogo ljudi osupnila. — Zbornica poslancev na Dunaju je sklenilo novo postavo, ki bo bremena dosedanega ukvartirovanja vojakov ljudem, katere zadeva, polajšala, vsem pa večje davke naložila, ker se bode za ukvartirovanje več plačevalo in tako stavljenje kosarn pospešilo. Nekateri poslanci so tirjali, naj se vojaki tudi pri nunah smejo ukvartirati; ta predlog je pa bil vendarle od čeravno liberalne večine zavržen. Res čuda! Tudi so poslanci sklenili staro nagodbo z Ogersko zopet za 2 meseca podaljšati, ker se zastran nove z bogati ne morejo. G. dr. Vošnjak je pri tej priliki vladi in njenej starej gardi očital nezmožnost novo nagodbo z Ogersko dognati in povdarjal potrebo, to reč tem iz rok vzeti in drugim možem izročiti. Še hujših tožeb je morala vlada slišati v zbornici gospodov, kder je grof Rehberg, knez Czartorisky in general Koller tožil o slabem gospodarjenju, grof Leon Thun pa dokazival, da je Avstrija celo blizu — krیده; 102 milijona bo zopet treba izposoditi. Finančni minister je pa ugovarjal in rekel, da Avstrija ni blizu krیده! Bog dal, toda razlogi grofa Thuna so bili tehtni, uvrigel jih nihče ni!

Vnanje države. Sv. oče Leon XIII. so 28. marca kardinale zbrali in imeli nagovor (alokucijo), v katerem so omenjali slavno pastirovanje Pija IX. Da so nasledstvo po tolikem možu sprejeli, to so storili, ker so v svoji nagli in soglasni izvolitvi zagledali glas božji. Slovesno so potem papež ob-